

Mál nr. 348/2015**M og
váttryggingafélagið V v/ slysáttryggingar ökumanns bifreiðar.****Ágreiningur um hvort réttur til bóta sé fallinn niður sökum þess að krafa um bætur hafi komið fram of seint.****Gögn.**

1. Málskot, móttakið 15.9.2015, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf V, dags. 28.9.2015.

Málsatvik.

Hinn 11. júní 2013 ók M bifreiðinni A út af á Breiðholtsbraut við Stekkjarbakka í Reykjavík. Hún leitaði samdægurs á bráðalækningadeild Landspítalans. Í læknaþréfi frá deildinni vegna þeirrar komu segir að M hafi greinst með tognun og ofreynslu á hálsþrygg, brjóstþrygg og lendahrygg. Hún sé með þekkta vefjagigt og hafi lent í umferðaróhappi fimm árum áður. Hún fékk ráðleggingar um endurmat hjá heimilislækni eftir tvær vikur. Hún hafi verið í endurhæfingu vegna vefjagigtar og var M eindregið hvött til að halda henni áfram.

Síðar á slysárinu leitaði M á sjúkrahúsið og var þar til meðferðar vegna annarra sjúkdómseinkenna en þeirra sem hún rakti til slyssins 11 júní 2013.

Hinn 2. júlí 2015 kom M til skoðunar hjá bæklunarlækni. Kvaðst hún þá búa við verki frá hálsi, brjóstbaki og mjóbaki. Eftir slysið 2013 hafi verkir frá hálsi versnað mikið, en fyrir slysið hafi hún ekki fundið fyrir verkjum frá brjóstbaki eða mjóbaki. Var álit læknisins að afleiðingar slyssins hafi háð M bæði í leik og starfi.

A var váttryggð hjá V, þ. á m. slysáttryggingu ökumanns. Slysið var tilkynnt V 18. ágúst 2015 eða rúmum tveimur árum og tveimur mánuðum eftir að slysið varð. V hefur hafnað bótaskyldu þar sem atvikið hafi verið tilkynnt félaginu of seint, sbr. 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga (vsl.).

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 124. gr. vsl. glatar sá sem á rétt til bóta samkvæmt slysáttryggingu þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á.

Þótt nokkur tími hafi liðið frá slysinu uns það var tilkynnt V, eins og að ofan greinir, verður með engu móti ráðið af gögnum málsins að ári áður en slysið var tilkynnt, eða í ágúst 2014, hafi M vitað um þau atvik sem krafa hennar er reist á eins og áskilið er skv. 1. mgr. 124 gr. vsl. Af þeirri ástæðu verður ekki talið að hún hafi glatað rétti til bóta að því marki sem hún hefur orðið fyrir varanlegu líkamstjóni af völdum þess. M telst því eiga rétt til bóta úr slysáttryggingu ökumanns A hjá V.

Niðurstaða.

M, Björg Hákonardóttir, á rétt á bótum úr slysáttryggingu ökumanns A hjá V.

Reykjavík, 20. október 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.